

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

2019. augusztus 25.

Nyíregyháza

Igehirdetés címe:

„⁹Azután ezt a példázatot mondta a népnek: Egy ember szőlőt ültetett, és munkásoknak adta bérbe, majd hosszú időre idegenbe távozott. ¹⁰És amikor eljött az ideje, elküldött a munkásokhoz egy szolgát, hogy adják oda neki a részét a szőlő terméséből. De a munkások megverték, és üres kézzel küldték el. ¹¹Azután egy másik szolgát küldött, de azt is megverték, megalázták, és üres kézzel küldték vissza. ¹²Majd egy harmadikat is küldött, de ezt is megsebesítették és kidobták. ¹³Akkor így szólt a szőlő gazdája: Mit tegyek? Elküldöm szeretett fiamat, őt talán meg fogják becsülni. ¹⁴De mikor meglátták őt a munkások, így tanakodtak egymás között: Ez az örökös! Öljük meg őt, hogy mienk legyen az örökség! ¹⁵És kidobták a szőlőből, majd megölték. Vajon mit fog velük tenni a szőlő ura? ¹⁶Eljön, és elpusztítja ezeket a munkásokat, a szőlőt pedig másoknak adja. Amikor ezt hallották, így szóltak: Ez nem történhet meg! ¹⁷Ő azonban rájuk nézett, és ezt mondta: Akkor mit jelent az Írásnak ez a szava: „A kő, amelyet az építők megvetettek, az lett a sarokkő”? ¹⁸Aki erre a kőre esik, összezúzódik, akire pedig ez a kő ráesik, szétmorzsolja azt. ¹⁹Az írástudók és főpapok már abban az órában el akarták őt fogni, de féltek a néptől, mert megértették, hogy róluk mondta ezt a példázatot.” Lk 20,9-19

Szeretett Gyülekezet!

Drága Testvérek!

Valaki egyszer azt mondta, a Szentírás első lapja arról szól, hogy Isten milyen tökéletesre teremtette meg ezt a világot, benne az embert. A második lapja arról szól, hogy az ember ezt hogyan tette tönkre ezt a csodálatos világot és az Istennel és egymással való kapcsolatát. A Szentírás harmadik lapja egészen az utolsó lapig pedig arról szól, hogy Isten hogyan állítja helyre mindazt, amit az ember elrontott. Tulajdonképpen ez a példázatnak egy rövid kivonata a teljes Szentírásnak, hiszen beszél arról, hogy a teremtető Isten „szőlőt ültetett”, megteremtette ezt a világot. Létrehozta az élet feltételeit, az állat – és növényvilágot, és bele helyezte a tökéletes embert ebbe a tökéletes világba. Isten azzal a céllal teremtette meg az embert, azzal tette különbbé minden mástól ebben a teremtetett világban, hogy van érzelmi, - lelki, - szellemi világa, tud a múltjáról, jelenéről, jövőjéről, van perspektívája, s ami a legfontosabb,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

hogyan élte az Isten dicsőségére legyen. Isten befektetett ebben a világba, ez a befektetés az „ültetés”. Amikor „befektetett”, azzal a céllal tette, hogy az ember boldog legyen, szeretetben éljen a „Befektetővel” az Ő dicsőségére („adják neki oda a részét...”) és embertársai javára. Azonban az Isten iránti engedetlenség és fellázadás oda vezetett, hogy ezt a szereteten alapuló kapcsolatot megbontotta a „Befektetővel” és tönkrement a kapcsolata az embertársaival is. Ennek az engedetlenségnek és fellázadásnak következményeként az ember szívében olyan indulat, harag lett, olyan mély gonoszság fakadt belőle, hogy minden, ami a „Befektetővel” kapcsolatos, azt megpróbálta likvidálni az életéből. Mindazokat, akiket küldött a „Befektető”, azokat megverték, meggyalázták. Gondoljunk csak a prófétákra, Isten küldötteire, szolgáira, hányakkal hogyan viselkedtek, hogyan bántak. Ézsaiással, Jeremiással, hogy csak kettőt említsek. Milyen viszontagságos életük volt a szolgálatból, Isten képviseléséből adódóan. A 36. Zsoltár eleje olyan velősen foglalja össze az ember szívének állapotát: „²**A bűnös**

ember szíve mélyén ott suttog a bűn. Nem számít neki az istenfélelem, ³sőt azzal hízeleg magának, hogy bűnével gyűlöletet tud szítani. ⁴Szája rontást és csalárdságot beszél, nem akar okos és jó lenni. ⁵Rontást eszel ki ágyában, nem a jó úton jár, nem veti meg a rosszat.” Zsolt 36,2-5. Az ilyen természetű ember pedig nem képes a jóra. Annyira az önös érdek vezérli, abban a szívben annyi gonoszság lapul, hogy egyszerűen nem tudja a maga életét megjobbítani. Hányszor látni, hogy valaki odaáll valami jó ügy mellé, de egyébként otthon nem tud a családjával, hitvesével rendezetten élni. A munkahelyén helyt áll, rengeteget dolgozik, jól keres, egzisztenciája van, de a gyermekeit, hitvesét, családját elhanyagolja. Figyelme mindenre kiterjed, csak éppen a hozzá legközelebb állókat nem becsüli. Otthon jó édesapa és hűséges férj, de egyébként rendszeresen szeretője ágyába bújik. Hány ilyen van, hány alkalommal jön elő lelkigondozói beszélgetésben, hogy milyen az az emberi szív és mi van a mélyén. Amiről itt Jézus beszél, az mennyire valóság a hétköznapi életben. Az

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Istennel szembeni engedetlenségünk és a Vele szembeni lázadásunk mennyire megmutatkozik az emberi kapcsolatainkban. Pedig miről olvashatunk, hogy a „Befektető” mindent elrendezett, mindent elkészített, a legjobbat adta át az embernek, s még sem becsülték. Ha szétnézek ebben a világban! Mit csinált az ember? Minden, ami van ebben a „szőlőskertben” csak elrontani tudjuk. A teremtetett világot, a természeti kincseinket. Kizsigereljük a földet, tönkretesszük a környezetünket, tönkretesszük Isten „szőlőskertjét”. Nem becsüljük sem azt, amit Istentől kaptunk, sem azt, ami Ő maga. Nem becsüljük, ami körülvesz bennünket, a szőlőskertet és nem tiszteljük a szőlőskert Gazdáját sem, magát Istent. Pedig mi semmit nem tettünk, hogy ez a szőlőskert létrejöjjön. Nem tettünk semmit ezért a világért, hanem készen kaptuk a szőlősgazdától. És nézzétek meg, mivé tesszük?!

A példázatban arról olvashatunk, hogy a „Befektető” elküldi az ő fiát, hátha őt majd megbecsülik, vele másképpen bánnak. De nem, ellenkezőleg, őt meg is ölik. Ezzel arra akar

rámutatni, hogy a „Befektető”, a szőlősgazda elküldi Jézus Krisztust, majd őt biztosan megfogják becsülni, másképpen bánnak vele, mint a korábban elküldött emberekkel. De nem hogy nem becsülik, hanem ellenkezőleg, el teszik láb alól, mert az a mély harag, indulat, gyűlölet mindenre képes. Jézus, amikor a bűnt definiálja, akkor azt mondja: „**A bűn az, hogy nem hisznek bennem**” Jn 16,9. Ez az alapállapot, s minden ebből következik. Hát nem ilyen az ember hozzáállása a szőlőskerthez, ehhez a világhoz, nem ilyen a hozzáállása a Gazda küldötteihez és nem ilyen a hozzáállása a Gazda Fiához, Jézus Krisztushoz? Jézus, amikor sír, bánkodik Jeruzsálem felett, akkor ezt mondja: „**³⁷Jeruzsálem, Jeruzsálem! Ki megölnöd a prófétákat és megkövezed azokat, a kik te hozzád küldetted, hányszor akartam egybegyűjteni a te fiaidat, miképpen a tyúk egybegyűjti kis csirkéit szárnya alá; és te nem akartad.**” Mt 23,37. Nem becsülték Isten embereit, megkövezték, megölték, mert „**ember szíve mélyén ott suttog a bűn. Nem számít neki az istenfélelem**” Zsolt 36,2. Azért él így az ember

ebben a világban, Isten szőlőskertjében, mert nem hisz az Ő Fiában, Jézus Krisztusban. Minden ebből a hitetlenségből fakad! Azzal, hogy az ember nem hisz Jézusban, azzal megpecsételi a maga sorsát. Így pecsételték meg a maguk sorsát azok is, akik hallgatták Jézusnak ezen példázatát. A szomorú az, hogy felismerték, hogy Jézus róluk beszél, de nem önvizsgálatra indult a szívük, hanem haragra gerjedtek. Nem azon gondolkodtak el, hogy valóban milyen indulat, szándék, harag van a szívükben, hanem azon tanakodtak, hogy lehetne ezt a Jézust elfogni, el tenni láb alól („¹⁹**Az írástudók és főpapok már abban az órában el akarták őt fogni, de féltek a néptől, mert megértették, hogy róluk mondta ezt a példázatot.**”). Ilyenkor én is úgy elszomorodom, hogy tényleg ilyenek vagyunk, tényleg mindig spekulálunk, nem tiszták a szándékaink, hanem valamilyen emberi menekülési utat akarunk magunknak kreálni. Eszembe jut egy ószövetségi történet, Dávid király története, amikor Betsabéval össze szűri a levet, pedig több figyelmeztetést is kapott, hogy nem kellene, de ő ennek ellenére megtette,

lefeküdt ezzel a házasszonnyal. Aztán amikor érezte Dávid, hogy baj van, akkor nem önvizsgálatra indult a szíve, hanem megpróbálta eltusolni az ügyet és akkor kreált A tervet, B tervet, C tervet, de egyik sem sikerült. Aztán a végén megölte Betsabé férjét, Uriást, gondolta, majd így eltusolja az ügyet. Csak tudjátok, nem lehet Isten előtt elmenekülni. Nem lehet a Szőlősgazda, a „Befektető” előtt elbújni, elmenekülni, előle kitérni. Dávid sem tudott, mert végül küldött hozzá Isten egy prófétát, aki rámutatott arra, hogy „Te vagy az az ember...”. Bűneimen egyedül a bűnbánat segíthet nem a takargatás, a magyaráztatás, a mentegetőzés. Egyedül a bűnbánat. A hallgatóság szíve oly annyira felháborodott Jézus szavain, hogy gondolták, talán itt lehetne az alkalom, hogy elfogják, de nem tették, mert féltek a néptől. Nem Istentől féltek, hanem a néptől. Ez is azt mutatja, milyen távolt voltak az Úrtól ezek az emberek. Talán te is jobban félsz az emberektől, a hatóságoktól, jobban félted az egzisztenciádat, a kényelmedet, a kis életedet, mint az élet Urától, a Teremtőtől, a „Szőlősgazdától”, a „Be-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

fektetőtől”, akik Királyok Királya és Uraknak Ura! Aki megítél mindent és mindenkit. Aki előtt nincs olyan titok, ami napvilágra ne kerülne. Ezek az emberek a néptől félték és nem a mindenható Istentől. Ez is azt mutatja, hogy semmi Istenismeretük nem volt. Nem becsülték az életet adó Istent és a megígért Megváltót. Mert többre nézték az egzisztenciájukat, a kényelmüket, a pénzüket, a bevételüket, a pozíciójukat, hogy emberek kedveljék és tiszteljék őket és nem becsülték azt, aki az életét adta értük is.

A „Befektető” türelmes, szerető Gazda – ahogy az Ige mondja: „**¹⁸Az ÚR türelme hosszú, szeretete nagy, megbocsátja a bűnt és a hitszegést**” IV Móz 14,18, de a „Befektető” egyszer azt mondja: elég. „**⁸Én vagyok az ÚR, ez a nevem, nem adom dicsőségemet másnak**” Ézs 42,8. Ő nem adja dicsőségét másnak, ami egyedül Őt illeti. Egyszer azt mondja: elég! Ne várd meg ezt a pillanatot, hanem minél hamarabb borulj le Isten előtt, a kereszttövébe, becsüld meg, hogy Jézus meghalt a kereszten és minden bűnöd büntetését magára vál-

alta. Elszenvedte, kifizette, magára vállalta. Neked csak annyit kell tenned, hogy elfogadod és megbecsülsz! Ne csinálj A, B, C tervet, hanem amíg lehet, amíg szabad, borulj le a kereszttal! Vedd észre és becsüld meg, hogy az egész világot megmozgatta érted, belerendült az egész föld, hogy megismerhesd Őt, becsüld meg ezt a szőlőskertet, ezt a világot és becsüld meg türelmét, szeretetét, ne tedd azt és ne ess abba a hibába, amibe belestek Jézus körül oly sokan, hogy mindent többre becsülték Jézusnál.

A „Befektető” azért küldte el Jézust, hogy helyre hozza mindazt, amit mi, emberek elrontottunk! A „Befektető” azért fektette be számodra Jézust, hogy számodra elérhetővé váljék a kegyelem! Erről szólt ez a példázat, amelynek sajnos igazán komoly valóságalapja van. Mi megkaptuk ezt a szőlőskertet, aztán elrontottuk, a Gazda pedig azért küldte el, fektette be Jézust, az Ő Fiát, hogy mindent rendbe hozzon. Ezt a rendbetétet elkezdte a Golgotán és veled szeretné folytatni, a te életeddel. Gyere oda Jézushoz, hogy mindent helyrehozhasson!